

Typologie en het plan van God met de gemeente (eerstelingen), met de algemene kerk, Israël en de wereld

Feesten	Pasen Pesach Feest v ongezuurde broden Matsot	Eerstelingen schoof Yom Ha bikkoerim	Pinksteren. Shavuoht	Feest van bazuinen Rosh Hasjana]] 48 uursdag	Grote verzoendag Yom kippoer	Loofhuttenfeest Sukkoht Lichtfeest Chanoeka	Jubeljaar Jo bel
Tempel	Voorhof		Heilige			Heilige & heilige der heiligen	Heilige der heiligen
Bruiloft	Hofmakerij en de bruidsschat	Hofmakerij en de bruidsschat	Ondertrouw Het geven van geschenken De bruidegom gaat huis bouwen, bruid maakt zich klaar.	Bruid word gehaald. Huwelijksweek begint	Terugkomst van het getrouwde paar	Bruid regeert met haar Bruidegom. Vereniging met de gasten	Alle vijanden zij verandert in vrienden. Geven het koningschap terug aan de Vader.
Zwangerschap	14 ^e dag van de maand eisprong en conceptie	17 ^e dag vd maand innesteling	Na 7 weken De aanleg van alle organen gereed	7 ^e maand Het gehoor is klaar (kan bazuinen horen) Israëls doofheid geneest	7 maanden en 10 dagen Eigen aanmaak van rode bloedcellen onafhankelijk v.d. moeder	7 en halve maand.De longen zijn klaar om goed te ademen Geboorte v.d. zoon (terugkomst)	
Oogsten en het weer		Gersteoogst begint (kaf van koren wordt gescheiden)	Tarweoogst Twee broden met zuurdesem (zonde) gebakken Voorjaarsregen (Uitstorting Heilige Geest)			Druivenoogst Najaarsregen (uitstorting HG)	
Geuren	Henna	Saffraan	Nardus mirre, Kalmoes, Kaneel, Wierook	Aloë, Lelie		Mengsel van alle geuren	
Woestijnreis Israël	Uittocht uit Egypte Zie Exodus 12 en verder	Doortocht door de rietzee	Verbondssluiting bij de Sinai Woestijnreis met 42 pleisterplaatsen Mattheus 1: 42 is ook het aantal generaties van Adam tot Jezus Zie Exodus 19		Doortocht door deJordaan	Aankomst in het beloofde land Zie Jozua	
Kleuren	rood		paars			blauw	

Feesten	Pesach Pasen Matsot Feest v ongezuurde broden	Yom Ha bikkoerim Eerstelingen schoof	Shavuoth Pinksteren.	Rosh Hasjana Feest van bazuinen	Yom kippoer Grote verzoendag	Sukkoth Loofhuttenfeest Chanoeka Lichtfeest	Jo bel Jubeljaar
Eerstelingen De overwinnaars Uit de 12 stammen en de heidene Zonen Gods Gersteoogst	Komen tot geloof	Doop met water	Doop met vuur. Heiliging begint . Voorschot v.d. Heilige Geest.	Opstanding uit de doden en metamorfose/ opname	Oordeel voor de rechterstoel . Jezus is de lossen, schuld is betaald.	Gaan met Christus regeren. Volledige vervulling met de Heilige Geest. Openbaar worden vd zonen Gods.	Alle vijanden zijn onder Gods voeten gelegd Als laatste vijand de dood.
Rest van de kerkgemeen- schap (Slapende Christenen) Tarweoogst	Komen tot geloof	Doop met water	Wijst de vuurdoop af	Gaat door de grote verdrukking		Opstanding bij de 2 ^e opstanding der doden aan het einde van loofhuttentijdperk Loon naar werken voor de witte troon Vuurdoop (zuurdesem wordt verwijderd)	
De wereld Druiven oogst						2 ^e opstanding der doden aan het einde v loofhuttentijdperk Loon naar werken voor de witte troon Vuurdoop	Schuld wordt kwijtgescholden. De vijanden zijn met God verzoend. De dood wordt teniet gedaan
Feesten	Pesach Pasen Matsot Feest v ongezuurde broden	Yom Ha bikkoerim Eerstelingen schoof	Shavuoth Pinksteren.	Rosh Hasjana Feest van bazuinen	Yom kippoer Grote verzoendag	Sukkoth Loofhuttenfeest Chanoeka Lichtfeest	Jo bel Jubeljaar

Lees van links naar rechts (regels) en van boven naar beneden (kolommen).

Leesvoorbeeld: In de kolom Shavuoth lees je naar beneden: Shavuoth (pinksteren) heeft te maken met de voorwerpen in het Heilige gedeelte in de tempel, dit is de periode van ondertrouw tussen bruid en bruidegom. Zwangerschap: Alle organen (geestelijke gaven) zijn aangelegd maar moeten nog verder ontwikkeld worden. Het is ook de periode van de tarweoogst (zie de rij 'Oogsten en het weer'), de broden zijn met zuurdesem gebakken wat wijst op onze zondige oude mens die wel dood is, maar waar we nog last van hebben, het wijst ook op het voorschot van de Heilige Geest n.l. de voorjaarsregen, enz.

Al deze dingen hebben dus een verband met elkaar, zoals in de uitgebreide toelichting duidelijk wordt gemaakt. De hoofdlijnen vormen de feesten. Deze beelden de agenda van God uit, waaruit Gods reddingsplan blijkt en God een relatie aangaat/herstelt met de verschillende groepen (die onderaan in de eerste kolom zijn vermeld). Deze agenda van God is ook terug te vinden in andere beelden: Zie Tempel t/m Woestijnreis Israël (eerste kolom, bovenste gedeelte).

In de rij "Bruiloft" lees je van links naar rechts: van hofmakerij tot en met de bruidegom en bruid die regeren en het koningschap teruggeven aan de Vader.

1. Inleiding

1 Corinthe 15: 22 Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.

De oude soemeriërs hebben voor het woord aarde het woord Eridoe. Ons woord aarde komt daar vandaan. Eridoe betekent : Plaats ver van huis.

Dit is precies wat de aarde is. Het verhaal van de mens(heid) Adam , is het verhaal van de verloren Zoon die door de zondeval ver van huis raakt, maar na lange omzwervingen op aarde uiteindelijk toch weer thuis komt. Het is het verhaal over jou en mij.

Deze bijbel tekst is samengevat het hele plan van God.

In het schema wordt duidelijk wat de verschillende verhalen en beelden in de bijbel betekenen en op wie het van toepassing is.

De ene keer wordt de relatie tussen Jezus en Zijn gemeente vergeleken met een huwelijk, een andere keer wordt het weer vergeleken met de ontwikkeling van de baby in de baarmoeder.

Elk verhaal en elk beeld gaat uiteindelijk steeds over dit plan van God , maar elk beeld laat daarvan een specifiek aspect zien.

Ongetwijfeld zijn dit nog maar enkele beelden van alles wat in de bijbel staat. Verwonder je erover hoe mooi dit allemaal in elkaar past!

De typologie in de bijbel en de natuur zijn van één en dezelfde Maker!

Waar gaat het over?

Zoals de tekst aangeeft zullen alle mensen het leven krijgen door Christus. Maar niet iedereen tegelijk, iedereen in zijn eigen rangorde. We kunnen de volgende groepen onderscheiden.

- **De gemeente van Christus** die gedoopt is met de Heilige Geest, ook wel de eerstelingen genoemd, zij komen uit de 12 stammen van Israël aangevuld met gelovige heidenen zij zullen met Christus regeren in de komende eeuwen (eeuw, tijdperk). De overwinnaars.
- **De kerk die wel van Jezus heeft gehoord** maar die niet gedoopt zijn met de Heilige Geest. Zij leven geen Heilig leven.
- **De rest van de wereld.**

In het schema worden verschillende beelden gebruikt om Gods plan te openbaren.

Te weten:

De feesten van God uit Leviticus 23. Deze bepalen tevens de **hoofdlijnen**, het zijn de feesten die op vastgezette tijden worden vervuld in het verleden (de voorjaarsfeesten) en in de toekomst (de najaarsfeesten en het jubeljaar). Het is als het ware de agenda van God. De feesten vertellen op welke manier en ook wanneer Jezus de redder van de wereld is en zal zijn.

We zien hier tevens 3 oogsten: de gersteoogst met het feest van eerstelingen (de eerstelingen, de gezalfde gemeente), de tarweoogst met pinksteren (de rest van de kerk), de druivenoogst met loofhuttenfeest (de rest van de wereld).

De tempel die met haar ontwerp iets laats zien, namelijk de gang van de gelovige eerstelingen achter Jezus aan , naar God de Vader en de intieme omgang met Hem., Neem je de profetische uitleg van het tempelontwerp dan gaat het over de periode vanaf Abraham tot en met het duizendjarig rijk, totaal 5000 Jaar.

De bruiloft die het beeld is van de bruidegom (Christus) met zijn bruidsgemeente.

De zwangerschap: De ontwikkeling van de eicel tot de baby in 9 maanden tijd, is een afspiegeling van de ontwikkeling van de gelovigen ,en van het volk Israel, van het zaadje tot de geboorte in het koninkrijk van God. De zwangerschap van een mens duurt 40 weken. Het getal 40 is het getal van de beproeving (denk hierbij bijvoorbeeld aan de woestijntijd van Israël).

Oogsten en het weer: De verschillende oogsten zien we ook bij de feesten. De voorjaars en najaarsregen staan voor de uitstorting van de Heilige Geest. Eerst een voorschot: in het pinkstertijdperk en later de volledige uitstorting in het loofhutten tijdperk.

De Kleuren van de tempel hebben betrekking op Christus en Zijn bruid.

Geuren (n.a.v. Hooglied 4 : 4) hebben betrekking op Christus en Zijn bruid.

De woestijnreis van Israël: De reis uit het slavenland Egypte (wat staat voor de zonde) naar het beloofde land (Het koninkrijk van God). Het duurde 40 jaar, de woestijntijd is om het volk op te voeden in de liefde en te beproeven.

Inhoudsopgave

1. Inleiding.....	3
2. Uitgebreide toelichting op tabel	6
1. De feesten van God.....	6
2. Tempel	8
3. De bruiloft	9
Inleiding.....	9
De Joodse bruiloft	10
De toepassing.....	11
4. De Zwangerschap.....	12
5. Oogsten en het weer.....	14
6. De uittocht van Israel uit Egypte door de woestijn naar het beloofde land	14
7. Kleuren	16
8. Geuren	16
Henna.....	16
Nardus.....	16
Mirre	17
Saffraan.....	17
Kalmoes.....	17
Kaneel.....	17
Wierook.....	17
Aloë	17
Lelie	18
9. Waterdoop en vuurdoop	18

2. Uitgebreide toelichting op tabel

1. De feesten van God

Inleiding

De feesten van God uit Leviticus 23. Deze bepalen tevens de **hoofddijn**, het zijn de feesten die op vastgezette tijden worden vervuld in het verleden (de voorjaarsfeesten) en in de toekomst (de najaarsfeesten en het jubeljaar). Het is als het ware de agenda van God. De feesten vertellen op welke manier en ook wanneer Jezus de redder van de wereld is en zal zijn.

We zien hier tevens 3 oogsten: de gersteoogst met het feest van eerstelingen (de eerstelingen, de gezalfde gemeente), de tarweoogst met Pinksteren (de rest van de kerk en het gelovig Israël), de druivenoogst met loofhuttenfeest (de rest van de wereld).

Wil je hier meer over weten dan zijn er verschillende boekjes op de markt over de feesten, we behandelen hier allen kort de profetische betekenis van de feesten.

De voorjaarsfeesten Pesach, feest van de eerstelingen en shavuoth (Pinksteren) zijn vervuld bij de eerste komst van Jezus.

De vervulling van **pesach**: Jezus werd in "huis" gehaald op de 10^e nissan door de schaapspoort. Jezus stierf (als een lam dat werd geslacht) aan het kruis op Golgotha op de 14^e nissan.

Hij stond op en toonde zich aan de Vader in de hemel op de 17^e nissan op **yom ha bikkoerim**. De eerstelingen schoof werd toen bewogen voor Gods aangezicht in de tempel.

17 is de getals waarde van Tov . Denk aan genesis waar God zegt : Zie het was zeer goed = tov.(Elk getal heeft in het Hebreeuws een diepere betekenis, dit is een studie op zich)

Op **shavuoth** werd Gods wet geschreven in de harten van de mensen toen de heilige Geest werd uitgestort op 120 volgelingen. 3000 mensen kwamen tot geloof.

De najaars feesten moeten nog worden vervuld bij de 2^e komst van Jezus:

Rosh hasjana: Feest der bazuinen. De eerst opstanding en de openbaring van de zonen Gods die met Christus Jezus als koningen gaan regeren met een ijzeren staf in de duizend jaar.

Yom teruah: Grote verzoendag voor Israël dat tot bekering komt.(Zacharia 14, Deuteronomium 30)

Sukkoth: Loofhuttenfeest of Feest van de tenten. God woont bij de mensen (in Zijn tent) , de gemeente heeft een nieuw verheerlijkt lichaam (tent) waarmee zij tussen hemel en aarde kan bewegen. Dit is de periode van duizend jaar wanneer de satan zal zijn gebonden.

Het jubeljaar: Het 50^e jaar. In het Hebreeuws: Jobel en dit komt van Jobeel wat **thuisbrengen** betekent. Het jubeljaar is waar de hele schepping reikhalzend naar uitzielt (Romeinen 8)

Toelichting betekenis van het jubeljaar:

De basis van de wet van het Jubeljaar staat opgetekend in Leviticus 25:8–13.

Na verloop van zeven sabbatsjaren, na zeven maal zeven jaar, wanneer er negenenvertig jaren verstreken zijn, moeten jullie op de tiende dag van de zevende maand de ramshoorn luid laten schallen. Op Grote Verzoendag moet in heel het land de ramshoorn schallen. Elk vijftigste jaar zal voor jullie een heilig jaar zijn, waarin kwijtschelding wordt afgekondigd voor alle inwoners van het land. Dit is het jubeljaar, waarin ieder naar zijn eigen grond en zijn eigen familie kan terugkeren. Elk vijftigste jaar zal voor jullie een jubeljaar zijn. Je mag dan niet zaaien, het koren dat vanzelf opkomt niet als oogst binnenhalen en niet de druiven oogsten van je ongesnoeide wijnstokken. Het is een jubeljaar, dat als heilig beschouwd moet worden. Jullie zullen dat jaar leven van wat er vanzelf opkomt. In het jubeljaar zal ieder naar zijn eigen grond terugkeren.

Niemand kon permanent zijn geërfde land verliezen door schulden. In het Jubeljaar werd het land hem terug geschonken en werden zijn lopende schulden kwijtgescholden.

HET WETTIGE RECHT VAN AFKOOP

Vers 25 zegt dat het ook Gods wil was dat de naaste verwant zich zou aanmelden als lossers als hij hiervoor de mogelijkheden had. In feite staat het specifiek in de NBV dat *zijn naaste verwant zich aanmeldt* om het pand voor hem *in te lossen*. We weten dat de wet naast een moreel, ook een profetisch document is, omdat dit de wet is die Jezus volledig heeft vervuld. Het was op die manier profetisch dat Jezus Christus, onze bloedverwant–(ver)losser, zou komen om alles terug te kopen wat verkocht was toen Adam zondigde. De Schrift kan niet worden verbroken. Als de lossers bij machte was om te (ver)lossen moest hij dit doen, omdat dit de wil van de hemelse Vader is, namelijk te lossen wat zijn broeder heeft verloren.

Wij zijn Zijn broeders. Om deze reden eist de wet dat Jezus Christus alles (ver)lost dat verloren was in Adam. De enige relevante vraag is of Jezus Christus dit ook werkelijk heeft gedaan. Ik geloof van wel, omdat het bloed nooit zijn kracht verliest, ook faalde Jezus niet om elke wet te vervullen die de Vader Hem gevraagd had te vervullen. De wet is volledig vervuld.

De wet van afkoop (verlossing) was erg verweven met het Jubeljaar. Hoofdzakelijk was de afkoop van de overerving altijd mogelijk voorafgaand aan het Jubeljaar. Als de schuldenaar op de één of andere manier het geld kon opbrengen om zelf het land terug te kopen en zichzelf te verlossen, had hij het recht om dit te doen. Een naaste verwant had eveneens het recht om op elk moment het land terug te kopen.

We lezen in Leviticus 25:47–55: *Wanneer mensen die als vreemdeling bij jullie wonen, rijkdom vergaren en een van jullie tot armoede vervalt en zich aan zo'n vreemdeling of een afstammeling van een vreemdeling verpand, behoudt hij het recht op lossing. Hij kan worden vrijgekocht door een broer, een oom of een neef of een andere bloedverwant, of hij kan, wanneer hij weer over voldoende middelen beschikt, zich zelf vrijkopen. Samen met degene aan wie hij zich verpand heeft, moet hij nagaan hoeveel jaren er liggen tussen het jaar van de pandstelling en het eerstvolgende jubeljaar; de pandsom wordt berekend naar het aantal dienstjaren, volgens het tarief van een loonarbeider. Als er nog veel jaren resten, moet een evenredig deel van het bedrag als losgeld worden betaald; als er volgens de berekening nog weinig jaren resten tot aan het jubeljaar, moet een evenredig deel worden afgelost. Zo iemand moet op dezelfde manier behandeld worden als een loonarbeider die per jaar in dienst wordt genomen; jullie mogen niet toestaan dat hij als een slaaf wordt afgebeeld. Wanneer hij niet op de een of andere manier wordt vrijgekocht, komt hij in het jubeljaar met zijn kinderen vrij. Want de Israëlieten behoren mij toe; ik heb hen uit Egypte weggeleid. Ik ben de HEER, jullie God.*

Jezus kwam naar de aarde om Zijn mensen te verlossen, af te kopen (Luk. 1:68). Hij kwam niet als engel, maar als een mens, specifiek uit het geslacht van Abraham. Hij deed dit om volgens de wet het recht te hebben om verlossing teweeg te brengen. Als Hij als engel zou zijn gekomen, zou Hij volgens de wet alleen een VRIEND zijn van zondaren, die door de zonde een te grote schuld hadden gekregen, die ze zelf niet konden aflossen, zij die hun erfenis hadden verloren (dus onterft waren) door de zonde van Adam. Jezus was weldegelijk een vriend van zondaren, maar dit was niet genoeg. Om het *recht* op verlossing van Israël te hebben moest Hij meer dan een vriend zijn. Hij moest geboren worden uit het geslacht van Abraham, om zodoende het *recht* op verlossing te verkrijgen voor de gehele mensheid. Hij moest meer zijn dan een engelachtige vriend, Hij moest uit vlees en bloed geboren worden. Hij kwalificeerde zich voor beide zaken, zoals we kunnen lezen in Hebrëeën 2:11–17.

Wanneer hij niet op de één of andere manier wordt vrijgekocht, komt hij in het jubeljaar met zijn kinderen vrij. Wat een geweldige belofte! Het Jubeljaar is de wet van genade. Het maakt niet uit hoeveel schuld iemand heeft, het Jubeljaar maakt hem vrij. Zelfs al is er geen naaste bloedverwant die hem afkoopt of verlost dan breekt er een dag aan waarin hij in de glorieuze vrijheid van de zonen van God wordt vrijgepleit. Om deze reden ziet heel de schepping reikhalzend uit naar deze dag (Romeinen 8:19–25).

De wet van het Jubeljaar maakt het verplicht om heel de schepping vrij te maken op een moment in de geschiedenis. Heel de schepping wacht op dit Jubeljaar. Het is het doel van de geschiedenis en het uiteindelijke doel van God. Op elk niveau verkrijgt het Jubeljaar zijn kracht door het bloed van Jezus Christus aan het kruis, zoals we lezen in 1 Johannes 2:1 en 2:

Kinderen, ik schrijf u dit opdat u niet zondigt. Mocht een van u echter toch zondigen, dan hebben wij een pleitbezorger bij de Vader: Jezus Christus, de rechtvaardige. Hij is het die verzoening brengt voor onze zonden, en niet alleen voor die van ons, maar voor de zonden van de hele wereld.

Het jubeljaar is het 50^e jaar.

Over het getal 50: De veertiende letter van het Hebreeuwse alfabet is de “noen”. Het heeft de getalswaarde 50. Het woord “noen” betekent “vis”.

De “noen” komt na de “mem”. De “mem” heeft als betekenis “wateren”. Die “wateren” zijn o.a. een beeld van de dood. De 50 komt na de 40. Dat wil zeggen: Na de dood, komt het leven, namelijk de opstanding uit de dood. Een mens leeft van zichzelf eigenlijk in de duisternis, door de opstanding, de geboorte van nieuwe leven, wordt de mens uit de dood, uit de duisternis

getrokken en in het leven en in het Licht geplaatst (zie Hand. 26 : 18, Efeze 5 : 8 en Kol. 1 : 13). In dat verband is het ook te begrijpen, dat een aantal discipelen vóór hun roeping “vissers” waren. De Heer gaf hen opdracht , om “vissers van mensen” te worden (Matth. 4 : 19). Zij, die tot geloof komen, zijn als vissen, uit het water, uit de dood gehaald.

De “noen” heeft als getalswaarde 50, en dat getal vijftig brengt je van de wereld van de tijd, naar een nieuwe wereld. Daarom heet ook de persoon die dat doet na de veertig jaren in de woestijn “jehos-hoeah”, Jozua, de zoon van Noen, de zoon van de vijftig, want hij brengt je in de andere wereld. Door hem komt het volk in een andere toestand, want de vijftig wil zeggen: Hier is de tijd geëindigd, want de toekomst is aangebroken. Denk maar aan het jubeljaar, want daar zien we zeven maal zeven. *Gij zult tellen*, zegt Leviticus 25, *zeven maal zeven jaren en dan zullen de priesters rondgaan door het land. Zij zullen een rondgang maken, en ze zullen vrijheid uitroepen, vrijlating*. Want dan, na zeven maal zeven jaren, komt het vijftigste jaar en dat wordt dan “jubeljaar” genoemd. Het Hebreeuwse woord “jubeljaar heeft niets te maken met “jubelen”, maar met het woord “jobeel”, en “jobeel” is afkomstig van het Hebreeuwse woord, dat “thuisbrengen” betekent. Prachtig, de “noen”, de vijftig breng je thuis. We zijn op weg en kijken alvast over de Jordaan heen, en zien de nieuwe schepping verschijnen. We kunnen alleen maar vol verwondering zeggen: God is getrouw, Hij is de Getrouwe en de Waarachtige.

2. Tempel

Inleiding

Alle symbolen, de afmetingen , de kleuren die zijn gebruikt en de offers in de tempel hebben een diepe betekenis. Christus staat steeds centraal .

In deze studie gaan we er slechts heel globaal bij langs maar het is de moeite waard hier meer studie van te maken.

We behandelen nu de drie verschillende afdelingen in de tempel die allemaal staan voor een periode in de tijd, en voor de ontwikkeling van de relatie van Jezus met Zijn gemeente.

De Poort is de enige ingang van de tabernakel van Israël. De Bijbel spreekt dan ook van Jezus als de ENIGE Poort die toegang geeft tot het Koninkrijk van God én van de noodzaak van bekering en verlaten van zonde en wereld, waarin satan heerschappij heeft, willen wij komen en leven in de reinheid van Gods Koninkrijk. De oppervlakte van 5000 el² van het tabernakel terrein staat symbolisch voor de 5000 jaar van de tijd van Gods genadeverbond: vanaf het bloedverbond gesloten met Abraham (ca. 2000 jaar vóór de geboorte van Christus) tot het einde van het 1000-jarig Vrederijk (ca. 3000 jaar na de geboorte van Christus).

Het komen door de poort is de ontmoeting en kennismaking met Jezus.

Jezus neemt je aan de hand mee, door de Voorhof en het Heilige op weg naar het Heilige der Heiligen waar de troon van God staat .Hij is het die je bij de Vader thuisbrengt.

Het gehele tabernakel complex bestaat uit drie afdelingen, namelijk:

1. de VOORHOF

2. het HEILIGE

3. het HEILIGE DER HEILIGEN

Deze drie Afdelingen hebben betrekking op drie tijdsbedelingen. Elke gewone el, vierkante el of kubieke el, staat voor één profetisch jaar

Het is niet moeilijk om in te zien, dat HET HEILIGE, waarvan de inhoud $20 \times 10 \times 10 = 2000$ kubieke ellen is, een heenwijzing vormt naar onze tegenwoordige tijdsbedeling (de 2000 jaar van de kerk: van Pinksteren tot de wederkomst van de Messias).

En evenzo is het niet moeilijk om in te zien, dat het HEILIGE DER HEILIGEN, waarvan de inhoud $10 \times 10 \times 10 = 1000$ kubieke ellen is, een schaduwbeeld is van het 1000 -jarige rijk, dat ons aan het eind van deze tijdsbedeling zal worden geopenbaard.

De voorhof is het gedeelte waar de offers werden gebracht die allemaal heen wijzen naar het offer van Christus op Golgotha met Pesach. Ook stond daar het koperen wasvat. Dit symboliseert de waterdoop.

In het heilige bevindt zich de ZEVENARMIGE KANDELAAR, de menorah: het symbool van de Heilige Geest die de gemeente verlicht.

De TAFEL MET DE TOONBRODEN had twee Gouden Kransen. Een kroon of krans betekent in de Bijbel HEILIGHEID. De Hogepriester had de Kroon der Heiligheid op zijn voorhoofd (Ex.29:6 en Lev.8:9).

Er worden in de bijbel bijvoeglijke naamwoorden aan de KROON toegevoegd, zoals:

1. Een SIERLIJKE Kroon (Spr.4:9 en Spr.16:31)
2. Een HEERLIJKE Kroon (Jes. 28 :5)
3. De Kroon der HEERLIJKHEID (Jes. 13:18)
4. Een ONVERDERFELIJKE Kroon (1 Kor. 9:25)
5. De Kroon der RECHTVAARDIGEN (2 Tim. 4)
6. De ONVERWELKELIJKE Kroon (1 Petr. 5:4)
7. De Kroon des LEVENS (Openb. 2:10).

BROOD op de tafel met de toonbroden is symbool voor het Woord van God waarvan wij leven.

Het REUKALTAAR heeft de betekenis van "verhoogde plaats", vanwaar de lieflijke geur van het reukwerk omhoog stijgt en waar GOD een ontmoeting heeft met de mens. Dit is de plaats van het gebed. Hier vinden GOD en de mens elkaar. Denk ook aan de verschillende oliën, die staan voor aanbidding en intimiteit.(in de synagoge is dit de Buma)

In het Heilige der Heiligen stond de ARK: De troon van God.

In de ark was een KRUIK MET MANNA, de BLOEIENDE STAF VAN AARON ,de 2 STENEN TAFELN met de wet

De **kruik met manna** is een beeld van de Heer Jezus in Zijn leven op aarde. In Johannes 6 lezen we dat Jezus het brood is dat uit de hemel is neergedaald (Joh. 6:41; 48-51).

De **staf van Aaron** die weer bloeide met amandelbloesem, symboliseert de opstanding van Christus uit de doden. De amandelbloesem is de eerste bloesem in het voorjaar die "opstaat" uit de winterslaap.

De **2 stenen tafelen** van de wet getuigen van Gods rechtvaardige eisen ten aanzien van de mens, die als zondaar totaal onbekwaam was om door zijn eigen inspanningen daaraan te beantwoorden. *Getuigenis* (d.i. de wet) en *verzoendeksel* worden in Exodus 25:16-17 aan elkaar gekoppeld. De wet maakt *zonde* openbaar en daarmee ook de noodzaak van *verzoening*. De eisen van de wet werden 'bedekt' door het gouden verzoendeksel en het daarop gesprengde bloed (Lev. 16 en Hebr. 9 en 10). Het verzoendeksel bedekte de ark volledig. In de beschrijving valt alle nadruk op de twee cherubs van goud (Ex. 25:18-20), in Hebr. 9:5 'cherubs der heerlijkheid' genoemd (zie ook de cherubs in Openbaring 4). Deze wezens vormden één geheel met het verzoendeksel en waren geplaatst op de beide uiteinden daarvan. Ze bedekten het verzoendeksel met hun vleugels en keken ook naar het verzoendeksel. De wet in de ark wordt van hun ogen gescheiden door het bloed op het verzoendeksel. De vloek van de wet is verbroken door het zoenbloed van Christus. Deze vleugels hebben ook met het huwelijk te maken. Als een joodse man zijn vleugel (gebedskleed) sloeg over zijn vrouw betekent dit dat zij trouwen. De twee cherubs staan ook voor het mannelijke en het vrouwelijke, de tegenstellingen in onze wereld. Deze twee worden samen een in het verzoendeksel.

3. De bruiloft

Inleiding

De Joodse bruiloft met haar gebruiken is een prachtige parabel van de verhouding tussen Christus en Zijn gemeente.

Joden trouwen het liefst op dinsdag omdat dit de derde scheppingsdag is die een dubbele zegen kreeg. Tot twee maal toe zei God: Het is Tov = goed.

Ook trouwen veel mensen in de maand Eloel wat een bijzonder romantische maand is. E L O E L is een (Hebreeuws) acroniem voor Hooglied 6:3: Anie l'dodi w'dodi lee = *Ik ben van mijn Geliefde en mijn Geliefde is van mij*.

In de bijbel kan je lezen hoe God Zijn vrouw Israël meelokt in de woestijn om haar daar te leren volkomen afhankelijk te worden van Hem, zodat zij geen andere minnaars meer achterna loopt. De God van de Bijbel is een romantische God! Hij is de schepper van liefde en seksualiteit. Sterker nog God *is* liefde.

De Joodse bruiloft

Nu eerst over de gang van zaken rond het huwelijk en de gebruiken. Misschien herken je zelf al wat parallellen met de gemeente en Christus.

De koppeling van de chatan (bruidegom) en kallah (bruid)

Iedere man die met de volgende drie dingen arriveerde bij een huis werd bij voorbaat verdacht van hofmakerij: Een grote som geld, een huwelijkscontract of een leren wijnzak met wijn.

Een huwelijk werd door de ouders geregeld. De mahor = de bruidsprijs

De bruidsprijs bedroeg minimaal een halve sjekel en bij hele rijke mensen 10 kamelen. Denk aan Eliëzer die bij Rebekka kwam.

Als de bruid akkoord ging - zij werd nooit gedwongen - werd er een tweeledig contract opgesteld: de Ketoebim. Hier staan de beloften van de bruidegom in en de rechten van de bruid.

Daarna werd er wijn gedronken uit een kiddoesh (een verlovingsbeker of de beker van het verbond), eerst door de bruidegom en daarna helemaal leeg door de bruid. Hiermee zei de bruid: "ik wil jou helemaal".

De verlovingstijd

Officieel waren bruid en bruidegom nu verloofd maar een verloving was in Israël net zo'n vaste verbintenis als een huwelijk. Het was niet meer mogelijk om uit elkaar te gaan. De bruidegom ging nu weg om een huis te bouwen en een choepa, een liefdestent voor de bruiloftsweek.

Ondertussen ging ook de bruid zich voorbereiden, een trouwjurk kopen, zichzelf laten verzorgen en mooi maken, ze nam een mikwah, een reinigingsritueel, het verzorgen met de verschillende olie enz. De bruidegom zond allerlei mooie sieraden om haar mee te versieren. Ook kreeg zij voorlichting hoe ze haar man het beste kon behagen en ze kreeg seksuele voorlichting.

De bruiloft

Als het huis en de choepa gereed waren, ging de Vader van de bruidegom inspecteren of alles wel mooi genoeg was. Als mensen vroegen aan de bruidegom: 'wanneer is de bruiloft?' antwoordde de bruidegom, ik weet het niet, alleen mijn vader weet het.

Matt 24:36 *Maar die dag en dat uur is aan niemand bekend, ook aan de engelen in de hemel niet, maar alleen aan Mijn Vader.* Voor de goede verstaander: Jezus zegt hier dus niet dat Hij het niet weet, maar dat het niet aan Hem is er iets over te zeggen.

Dit laatste heeft te maken met een Joods spreekwoord: Hij kent dag noch tijd. Dit spreekwoord verwijst naar het feest van Rosh Hasjana, de dag die 48 uur duurde. Men wist vroeger namelijk nooit precies wanneer het nieuwe maan was, de dag waarop Rosj Hasjana begint. Er werden wachters aangesteld om te bepalen wanneer de nieuwe maan te zien was. Rosh Hasjana is het Joods nieuwjaar en wordt tevens het feest van bazuinen genoemd.

Daarna gaf de vader het teken dat de bruiloft kon beginnen. Dan stuurde de bruidegom zijn vriend vooruit om de bruid te waarschuwen dat hij haar nu elk moment kon komen halen. De bruid wist dat ze klaar moest staan. Ze wist welke nacht maar wist niet hoe laat.

Vaak werd de bruid middenin de nacht geschaakt, uit haar bed gehaald en meegenomen naar de choepa waar zij een week bleven en het huwelijk werd geconsumeerd. Aan het eind van die week was er een groot bruiloftsfeest.

Ook gebeurde wel dat de vriend van de bruidegom iedereen waarschuwde met zijn sjofar: De bruidegom komt eraan! Maak je klaar! Dit werd ook vaak 's-nachts gedaan. De lampen moesten dan brandend blijven (Matt 25 : 6). De bruid werd dan door de vriend van de bruidegom meegenomen naar de bruidegom, waarna ze de choepa (liefdestent) in gingen en daar zeven dagen bleven. De hele week hadden de gasten al feest, het grote feest was aan het eind van die week.

Het omslaan van de (gebeds)mantel van de bruidegom om de bruid is ook een teken van ten huwelijk nemen. In Ezechiël 16 : 8 lees je: *Ik kwam voorbij en zag dat je rijp was voor de liefde, ik spreidde mijn mantel over je uit om je naaktheid te bedekken. Ik zwoer je trouw, ik sloot een verbond met je – spreekt God, de HEER – en je werd de mijne.*

Het bedekken van het gezicht van de kallah (bruid)

In Genesis hoofdstuk 24 vertelt de Thora dat toen Eliëzer Rebekka naar Izaak bracht om met haar te trouwen, Izaak haar tegemoet kwam. Toen ze elkaar ontmoetten, bedekte Rebekka haar gezicht met een sluier. Sommigen leiden hieruit af dat het bedekken van het gezicht van de kallah één van de wijzen van huwelijksluiting is. Het heeft tevens een diepe symbolische betekenis; het is alsof de chatan (bruidegom) en de kallah tegen elkaar zeggen: 'onze band gaat dieper dan wat het blote oog kan waarnemen'.

De huwelijksceremonie vindt plaats onder de choepa. De chatan (bruidegom) en de kallah (bruid) drinken beiden weer uit de beker of een glas wijn. Het glas wordt hierna stukgegooid of stukgetrapt onder een doek. Dit staat voor de onverbreekbaarheid van een huwelijk, het huwelijk is teer maar ze mogen het niet verbreken. Het verwijst ook naar het verdriet over het verlies van de tempel.

Het geven van de ring

De ring moet glad zijn zonder versieringen als symbool dat het huwelijk van simpele schoonheid is. De bruidegom schuift de ring om de vinger van de bruid haar rechterhand. Vanaf nu is het paar getrouwd. De bruid geeft de bruidegom de ring nadien, niet onder de choepa.

Bij de huwelijksceremonie spreekt de bruidegom de beloften uit voor zijn bruid. Hij biedt haar voorziening, beschermt haar en haar kinderen en geeft emotionele verzorging. Dit staat allemaal in de Ketoebah. De bruid loopt zeven keer rond de bruidegom (in zeven dagen werd de wereld gebouwd; zeven symboliseert ook de heelheid en compleetheid die ze niet apart kunnen verkrijgen). De bruid gaat dan aan de rechterhand van de bruidegom zitten. Het is een plicht voor de gasten vreugde te brengen voor de bruidegom en bruid. Er is veel muziek en dans.

De toepassing

De koppeling van de chatan (bruidegom) en kalal (bruid)

Christus betaalde met Zijn eigen leven de bruidsprijs voor Zijn Bruid, de gemeente. 1 Kor 6:20 *U bent gekocht en betaald*

Het aanvaarden van de bruidsprijs is vrijwillig, je wordt nooit gedwongen. De Ketoebim: een voorbeeld uit het Oude testament zijn de twee stenen tafels van Mozes bij het huwelijk tussen God en Israël bij de Sinaï.

Onze Ketoebim is de Bijbel, Hier staan de rechten van de bruid in. De gemeente mag aanspraak maken op de beloften van de bruidegom. De kiddoesh, de beker van het verbond waaruit de gemeente drinkt, is de beker van het avondmaal, verwijzend naar het nieuwe verbond in Christus' bloed.

De verlovingstijd

Ook aan de bruiden Esther en Ruth werd gezegd: was je, zalf je en kleeft je. Esther moest een half jaar in de mirre en daarna nog een half jaar in andere oliën zich baden.

In Joh 14 : 2 en 3 lezen we: *In het huis van mijn Vader zijn veel kamers; zou ik anders gezegd hebben dat ik een plaats voor jullie gereed zal maken? Wanneer ik een plaats voor jullie gereedgemaakt heb, kom ik terug.*

We zien dat Jezus na de verloving terug is gegaan naar de Vader en een huis voor Zijn bruid gereed maakt. Wat betreft de bruid: De bruidegom wil graag een gelijkwaardige bruid die straks koningin zal zijn en samen met Hem zal regeren, daarom moet haar karakter gevormd worden.

De bruid mag haar zonden af laten wassen in de mikwah, het waterbad van het Woord waar de doop ook een teken van is en zo haar oude leven achter zich laten. De olie staat voor het werk van de Heilige Geest in ons. De etherische olie van Mirre staat voor lijden en verdrukking dat de bruid ook krijgt te verdragen. Honing staat voor het Woord van God voor een volwassen bruid (Zie Ezech 16).

Het gaat in deze periode om het leren van de werken van Jezus, de omgang met Zijn Vriend, de Heilige Geest, omgang met elkaar, voorbede en aanbidding. Het gaat erom dat je leert hoe je intiem kunt zijn met God, hoe we God kunnen behagen.

Ef 5:25-33 *Mannen, hebt uw vrouw lief, evenals Christus zijn gemeente heeft liefgehad en Zich voor haar overgegeven heeft, om haar te heiligen, haar reinigende door het waterbad met het woord, en zo zelf de gemeente voor Zich te plaatsen, stralend, zonder vlek of rimpel of iets dergelijks, zó dat zij heilig is en onbesmet. Zo zijn [ook] de mannen verplicht hun vrouw lief te hebben als hun eigen lichaam. Wie zijn eigen vrouw liefheeft, heeft zichzelf lief; want niemand haat ooit zijn eigen vlees, maar hij voedt het en koestert het, zoals Christus de gemeente, omdat wij leden zijn van zijn lichaam. Daarom zal een man [zijn] vader en [zijn] moeder verlaten en zijn vrouw aanhangen, en die twee zullen tot één vlees zijn. Dit geheimenis is groot, doch ik spreek met het oog op Christus en [op] de gemeente. Intussen ook gij, laat ieder voor zich zijn eigen vrouw zó liefhebben als zichzelf en de vrouw moet ontzag hebben voor haar man.*

1 Petr 3:3-6 *Uw schoonheid moet niet gelegen zijn in uiterlijkheden, zoals kunstig gevlochten haar, gouden sieraden of elegante kleding, maar in wat verborgen ligt in uw hart, in een zacht en stil gemoed. Dat is een onvergankelijk sieraad dat God kostbaar acht. Daarmee tooiden zich vroeger ook de heilige vrouwen die hun hoop op God vestigden en het gezag van hun man erkenden, zoals Sara; zij gehoorzaamde Abraham en noemde hem 'heer'. U bent haar dochters wanneer u het goede doet en u zich geen angst laat aanjagen.*

De bruiloft

Wanneer de bruid gereed is en het hart van de Vader (het huis) ook, komt de bruidegom de bruid halen.

Joh 14 3 *'Wanneer ik een plaats voor jullie gereedgemaakt heb, kom ik terug. Dan zal ik jullie met me meenemen, en dan zullen jullie zijn waar ik ben. 4 Jullie kennen de weg naar waar ik heen ga'. 5 Toen zei Tomas: 'Wij weten niet eens waar u naartoe gaat, Heer, hoe zouden we dan de weg daarheen kunnen weten?' 6 Jezus zei: 'Ik ben de weg, de waarheid en het leven. Niemand kan bij de Vader komen dan door mij. 7 Als jullie mij kennen zullen jullie ook mijn Vader kennen, en vanaf nu kennen jullie hem, want jullie hebben hem zelf gezien. ' 1 Thess 4 16 *Wanneer het signaal gegeven wordt, de aartsengel zijn stem verheft en de bazuin van God weerklinkt, zal de Heer zelf uit de hemel neerdalen. Dan zullen eerst de doden die Christus toebehoren opstaan, 17 en daarna zullen wij, die nog in leven zijn, samen met hen op de wolken worden weggevoerd en gaan we in de lucht de Heer tegemoet. Dan zullen we altijd bij hem zijn.**

1 Cor 15 51 *Ik zal u een geheim onthullen: wij zullen niet allemaal eerst sterven – toch zullen wij allemaal veranderd worden, 52 in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, wanneer de bazuin het einde inluidt. Wanneer de bazuin weerklinkt, zullen de doden worden opgewekt met een onvergankelijk lichaam en zullen ook wij veranderen. Tot slot was er een bruiloftsmaaltijd voor iedereen die genodigd was. Vergelijk dit met de bruiloft van het Lam.*

Vergelijk dit met Zefanja 1 8 *Op de dag van die maaltijd zal ik de leiders en de koningszonen straffen, en al wie zich hult in uitheemse kledij.*

Niet iedereen hoort bij de bruid. Op de bruiloft van het lam. Er zullen ook gasten zijn. Alleen die zich hebben klaargemaakt voor de bruidegom door zich voor Hem alleen af te zonderen en die in hun leven naar hem zijn toegegroeid en geschikt gemaakt voor de regering in het koninkrijk zullen bruid zijn van Christus. De anderen zullen bruiloftgast zijn of pas opstaan bij de 2^e opstanding.

4. De Zwangerschap

Inleiding

De schrijver, Zola Levitt, een Amerikaans Messiaanse Jood heeft geschreven over de 7 feesten van Israël. In zijn brochure geeft hij blijk van een interessante visie. Hij vergelijkt de Joodse feestkalender met de ontwikkeling van een zwangerschap. Een bevriend gynaecoloog rekende hem voor: een zwangerschap tel je vanaf de eerste dag van de laatste menstruatie. Op de veertiende dag van de eerste maand komt een eitje los. Op diezelfde dag, de 14e van de eerste maand (14 Nissan of 14 Abib) - constateert Levitt - viert Israël met Pesach het begin van het nieuwe leven (Lev.23:5)!

Vervolgens moet snel, binnen 24 uur, bevruchting plaatsvinden. Zo is er de dag na Pesach het feest van de ongezuurde broden, als symbool van de haast waarmee Israël zijn verlossing tegemoet moest gaan (Lev.23:6). Tussen twee en zes dagen daarna komt de innesteling in de baarmoeder tot stand. Binnen diezelfde termijn begint Israël het feest van de eerstelingen (Lev.23:10 e.v.), dat uitloopt op Pinksteren (Lev.23:15).

Pinksteren komt van Pentecoste, 'de vijftigste'. Op die dag brengt de Jood de eerste vruchten in de tempel, om vast de hele oogst aan de HERE toe te wijden. Rond de vijftigste dag zijn bij een zwangerschap de trekken te herkennen van een menselijk embryo, de aanleg is compleet: de belofte van een heel nieuw mensenleven, toe te wijden aan de Schepper.

Zoals er daarna pas weer in de zevende maand van een heel belangrijk feit sprake is, zo moet Israël tot het begin van de zevende maand wachten op het volgende feest (Lev.23:24): de dag van de bazuin. De bazuin roept allen naar de tempel om zich te verootmoedigen. Levitt ziet een parallel in de ontwikkeling van het gehoor bij een kind: aan het begin van de zevende maand. Jesaja 42:19 *Is er iemand zo blind als mijn dienaar, zo doof als de bode die ik zend? Is er iemand zo blind als dit gestrafte volk, blind als de dienaar van de HEER?*

Romeinen 11:8 *zoals ook geschreven staat: 'God heeft hun geest verdoofd, hun ogen blind gemaakt en hun oren doof, tot op de dag van vandaag.'*

Handelingen 28:27 *Want het hart van dit volk is afgestompt, hun oren zijn doof en hun ogen houden zij gesloten. Met hun ogen willen ze niets zien, met hun oren niets horen, met hun hart niets begrijpen. Want anders zouden ze tot inkeer komen en zou ik hen genezen.'"*

Jesaja 43:4 *Jij bent zo kostbaar in mijn ogen, zo waardevol, en ik houd zo veel van je dat ik de mensheid geef in ruil voor jou, ja alle volken om jou te behouden. 5 Wees niet bang, want ik ben bij je. Ik haal je nakomelingen uit het oosten terug, uit het westen breng ik jullie bijeen. 6 Tegen het noorden zeg ik: Geef hier! Het zuiden gebied ik: Laat los! Breng mijn zonen terug van verre, mijn dochters van de einden der aarde, 7 allen over wie mijn naam is uitgeroepen, en die ik omwille van mijn majesteit geschapen heb, gemaakt en gevormd. 8 Laat dit volk naar voren treden, een blind volk, ook al heeft het ogen, doof, ook al heeft het oren.*

Uit deze teksten blijkt dat het volk Israël door God zelf met doofheid en blindheid is geslagen, zij zullen pas gaan horen bij de vervulling van het feest van bazuinen; het feest waarbij de bazuin van God geblazen zal worden en Jezus de Messias Koning zal worden over de hele aarde. In de tijd van de Grote verdrukking voor Israël (Jacobs benauwdheid) zal de bedekking van hen weggenomen worden en zullen ze Gods bazuin horen. De Messias Jezus komt! Dit is het feest dat spoedig in vervulling zal gaan. Dit is waar Paulus over spreekt in Romeinen 11 dat in de eindtijd heel Israel tot geloof zal komen.

Rond de tiende van de zevende maand schijnt een kind zelfstandig zuurstof te kunnen opnemen in het bloed. Op die dag is het de Grote Verzoendag (Lev.23:27) met zijn bloedsymboliek.

Zacharia 12:9 *Op die dag zal ik alles in het werk stellen om de volken uit te roeien die Jeruzalem belagen. 10 Het huis van David en de inwoners van Jeruzalem echter zal ik vervullen met een geest van mededogen en inkeer. Ze zullen zich weer naar mij wenden, en over degene die ze hebben doorstoken, zullen ze weklagen als bij de rouw om een enig kind; hun verdriet zal zo bitter zijn als het verdriet om een oudste zoon.*

Zach 13:1 *Op die dag zal er een bron ontspringen waarin de nakomelingen van David en de inwoners van Jeruzalem hun zonde en onreinheid kunnen afwassen. (...) 9 ik zal hen smelten als zilver en zuiveren als goud. Zij zullen mijn naam aanroepen en ik zal antwoorden. Ik zal zeggen: 'Dit is mijn volk,' en zij zullen zeggen: 'De HEER is onze God.'*

En het loopt allemaal uit op het Loofhuttenfeest, op de vijftiende van de zevende (Lev.23:34). Het feest van de levensvatbaarheid van Israël, - zelfs in de woestijn - doordat de HERE het Zijn adem had ingeblazen. Halverwege de zevende maand wordt een kind geacht een verantwoorde mate van levensvatbaarheid te hebben, omdat het dan zelfstandig moet kunnen ademen. Zacharia 14:16 *De overlevenden van de volken die Jeruzalem hebben belaagd, zullen dan jaarlijks naar de stad komen om de HEER van de hemelse machten als koning te vereren en het Loofhuttenfeest te vieren. 17 En is er op aarde een volk dat niet naar Jeruzalem komt om de HEER van de hemelse machten als koning te vereren, dan zal er in dat land geen regen vallen.* Jesaja 2:2 *Eens zal de dag komen dat de berg met de tempel van de HEER rotsvast zal staan, verheven boven de heuvels, hoger dan alle bergen. Alle volken zullen daar samenstromen, 3 machtige naties zullen zeggen: 'Laten we optrekken naar de berg van de HEER, naar de tempel van Jakobs God. Hij zal ons onderrichten, ons de weg wijzen, en wij zullen zijn paden bewandelen.' Vanaf de Sion klinkt zijn onderricht, vanuit Jeruzalem spreekt de HEER. 4 Hij zal rechtspreken tussen de volken, over machtige naties een oordeel vellen. Zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegijzers en hun speren tot snoeimessen. Geen volk zal nog het zwaard trekken tegen een ander volk, geen mens zal meer weten wat oorlog is.*

Zoals een kind rijpt om het levenslicht te aanschouwen, zo rijpt zich de Joodse feestkalender naar steeds helderder stralend licht. Het tempellicht Het is vanuit zijn gedachtegang logisch, dat Levitt ook het chanoeka-feest nog noemt. Dat ziet volgens hem op het eeuwige leven, dat ieder mens beloofd wordt. Chanoeka is in elk geval een echt lichtfeest. Hoewel het niet in Lev. 23 wordt genoemd, en in het hele Oude Testament zelfs nergens voorgeschreven, viert Israël het chanoeka-feest wel al eeuwenlang. De Here Jezus heeft het meegevierd. Want als in Joh.10:22 'het Vernieuwingsfeest' wordt genoemd, is daarmee het Joodse Chanoeka bedoeld.

Iets over de historische achtergrond van Chanoeka. Na de terugkeer uit de ballingschap werd in Jeruzalem de verwoeste tempel herbouwd en de tempeldienst hersteld. Toch gaat het bij Chanoeka niet om die vernieuwing. Na de Perzische koning Cyrus kreeg de Griek Alexander de Grote het in de wereld voor het zeggen. Toen hij in 323 voor Christus stierf, werd zijn rijk

verdeeld onder zijn zonen. De invloed van de Griekse cultuur bleef dus. Zo liet de koning van het Syrische deel, Antiochus Epifanes, in de tempel te Jeruzalem een beeld van Zeus, de Griekse oppergod, plaatsen. Hetgeen de rechtgeaarde Joden (de 'chassidim') natuurlijk een doorn in het oog was. Onder leiding van de gebroeders Makkabi vond een opstand plaats. Judas de Makkabeeër verjoeg de Syrische legers en trok op 25 kislew van het jaar 165 voor Christus als overwinnaar de tempelstad binnen. In het apocriefe boek 1 Makkabeeën (4:36-51) valt hierover te lezen.

Eén van de dingen, die Judas deed, was het licht weer laten ontsteken. Het licht op de menorakandelaar, die in het heilige altijd hoorde te branden. Er is aan dit feest een legende verbonden. Er zou namelijk nergens meer gewijde olie zijn geweest om het licht te ontsteken. Eén kruikje werd nog gevonden, voldoende voor één dag. Als door een wonder bleef de kandelaar acht dagen branden, tot er nieuwe, gewijde olie beschikbaar was. Sindsdien viert Israël vanaf 25 Kislew acht dagen lang chanoeka. Het is door Gods goedheid de heidenen niet gelukt het licht van de menora voorgoed te doven. En hij brandt nog...

5. Oogsten en het weer

Inleiding

Er wordt in de bijbel regelmatig gesproken over oogsten. Bijvoorbeeld in Matteüs 9,37:

Hij zei tegen zijn leerlingen: 'De oogst is groot, maar er zijn weinig arbeiders.

Het is duidelijk dat het hier niet gaat over graan en dergelijke maar over mensen.

Zoals er in de landbouw verschillende oogsten zijn te onderscheiden, ieder op zijn eigen tijd, zo is dat ook met de oogst van de mensen op de aarde.

De oogsten Zijn bij God gekoppeld aan de feesten

God heeft drie oogstfeesten ingesteld:

1. De **eerste** is Jom ha bikkolim, **de eerstelingen** oogst **van de gerst**. Deze oogst staat voor de gerstgemeenschap die het Woord van God aanneemt en zich gewillig laat zuiveren en heiligen. Het kaf van de gerst wordt n.l. makkelijk verwijderd door slechts het blazen van de wind (= ruach = Heilige Geest).
2. De **tweede** oogst is de oogst van de **tarwegemeenschap** met shavuoth. De tarwebroden zaten vol zuurdesem (= gist = schimmel = zonde). Het dorsen van tarwe is een pijnlijker proces, namelijk door slagen wordt het kaf van het koren gescheiden. De broden die werden geofferd met Shavuoth waren met zuurdesem bereid. Dit volk is dus vermengd met zonde.
3. De **laatste** oogst vind plaats tijdens loofhuttenfeest. Dit is de **druiven oogst**. Om wijn te maken moet het vlees worden uitgeperst. Dit is de meest pijnlijke oogst, waar de druiven getreden moeten worden om sap te krijgen. Dit is de laatste mensen-oogst die door een pijnlijk proces van Gods vuur zal moeten gaan, maar uiteindelijk tot redding zal leiden (Openbaringen 14). Het druivesap wordt in eiken vaten onder de grond bewaard (dood) totdat de geest (alcohol) erin komt. Dit is een beeld van nieuw leven. Op Gods tafel zal er zowel brood als wijn zijn.

Tijdens Shavuoth viel de **voorjaarsregen** (regen is beeld van leven door Heilige geest). Tijdens en na loofhuttenfeest kwam de najaarsregen (opnieuw beeld van de Heilige Geest).

In de laatste dagen zal er dus een grote opwekking komen!

Joël 2:23 *En jullie, kinderen van Sion, wees blij en barst uit in gejubel om de HEER, jullie God, want hij geeft regen om je te verkwikken, hij laat de regen overvloedig op je neerdalen, vroege regen en late regen, elk op de juiste tijd.*

Jacobus 5:7 *Heb geduld, broeders en zusters, tot de Heer komt. Denk eens aan de boer, die geduldig blijft wachten op de kostbare opbrengst van zijn land, tot de regens van najaar en voorjaar zijn gevallen.*

6. De uittocht van Israel uit Egypte door de woestijn naar het beloofde land

Inleiding

Deze tocht die beschreven wordt vanaf het boek Exodus is een afspiegeling van de reis van de mens uit het slavenhuis van de zonde tot de aankomst in het koninkrijk van God. Daartussen zit de woestijnperiode. De woestijn is de plek waar de beproeving en de opvoeding van de gelovige plaatsvindt om zo gevormd en gekneed te worden naar Gods beeld.

De uittocht uit Egypte : Heeft te maken met de bekering van de mens tot God , en met zonde de rug toekeren en Jezus offer aanvaarden. (de poort in de tempel en het altaar)

De doortocht door de Rietzee: is gelijk aan de doop in water: afsterven van de oude mens en opstaan in een nieuw leven, de nieuwe mens (koperen wasvat in de tempel).

De wetgeving op de berg Sinai met vuur.: De uitstorting van de Heilige Geest is gelijk aan de uitstorting van Gods vurige wet in ons hart. Je hebt de schat gevonden en krijgt het verlangen om Gods wil te doen en Hem te volgen en honger naar Hem en Zijn Woord. En je krijgt deel aan het huwelijksverbond van Christus en zijn bruids gemeente.

(In het heilige de menorah is de Heilige geest met de geestesgaven, de toonbroden is gelijk aan het manna(Woord van God) het reukofferaltaar is gelijk aan 24 uren aanbidding .

De woestijnreis is om leren afhankelijk van Hem te leven, om te groeien in liefde door pijn heen. Het is ook de wetenschap dat je hier op aarde niet thuis bent en verlangt naar het Vaderhuis in het land waar je naar op weg bent. Je leeft als een vreemdeling op aarde.

De doortocht door de Jordaan: De aankomst in Gods koninkrijk: bij het sterven en de opstanding of bij het openbaar worden van de Zonen Gods ga je in het koninkrijk en ontvang je een verheerlijkt lichaam aan Christus gelijk. (Leven in het Heiligen der Heiligen in volkomen eenheid en intimiteit met de Vader in Zijn troon oftewel ,de ark van het verbond)

De letter mem van het Hebreeuwse alephbeth heeft het volgende te zeggen over de periode van de 40jarige reis door de woestijn:

De “mem” heeft als betekenis “wateren”. Water{en} is het Hebreeuwse woord “majim”. Het woord “mem” begint met een “mem”{ מ } en eindigt met een “sluit-mem” { ם }. Tussen beide “mem’s” staat de “jod”, { י }. Tussen de beide wateren, staat de “jod”, getalswaarde 10, dat is ook het symbool van de 10 woorden. Tussen de “mem” aan het begin en de “sluit-mem” aan het eind staat het Woord van God. De “jod “ is ook een beeld van het nieuwe leven, te midden van de wateren is de “jod” het fundament.

In het hiërogliefenschrift {hiërogliefenschrift is de naam voor een van de soorten schrift die door de Egyptenaren in de oudheid werden gebruikt} tekende men de “m” als twee of meer golfjes. Dat is golvend water en daarvan is onze “m” uit voortgekomen. En zo is het water {“mem”} in de Joodse traditie het symbool geworden van de tijd. Je gaat door de wateren van de tijd heen, door verleden, heden en toekomst. Om die reden wordt in de Bijbel de tijd ook altijd gemeten met de veertig: de veertig jaren in de woestijn, de veertig dagen op de Sinai, de veertig dagen dat de profeet weg was. De veertig is dus de “maat “. Als we letten op de veertig jaren in de woestijn na de uittocht uit Egypte en vóór de intocht in Kanaän, waarbij het volk {de mens} komt uit het verleden en gaat naar de toekomst, dan is dat de tijd.

Mozes

Zoals je in de Bijbel kunt lezen is Mozes uit het water gehaald. {Exodus 2}. Hij is uit de tijd getrokken. Hij weigert het, om zo te zeggen, zich aan de tijd te onderwerpen. Want wie eraan onderworpen is, gaat mee in de tijd. Maar nu hij niet onderworpen is aan de tijd, kan Mozes het volk verlossen. Mozes, {mosheh} betekent “uit het water gehaald”. Als Mozes in de rivier, in de tijd wordt gelegd, dan gebeurt dat in een biezende mandje, een “thebah”. “Thebah” betekent in de eerste plaats “woord”, {het wordt in de Bijbel vertaald met “ark” of “biezende mandje”} maar wie in de “thebah” gaat, gaat niet onder in de tijd. De tijd is een toestand waarin leiding nodig is. Ik moet denken aan wat Paulus in 1Kor.15 vers 8 zegt: “maar het allerlaatst is Hij ook aan mij verschenen, als aan een ontijdig geborene”. Hij hoort niet bij de twaalfen, die hun bediening hebben ontvangen met het oog op Gods plan voor Israël. Toen de tijd daarvoor rijp was, ging Paulus leiding geven aan het Evangelie der genade Gods. Iets wat nog niet door de profeten verkondigd was, hij verkondigde namelijk “Christus in u”.

Hij zegt in Efeze 3 vers 17-18: *“opdat Christus door het geloof in uw harten woning make. Geworteld en gegrond in de liefde, zult gij dan samen met alle heiligen, in staat zijn te vatten, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot alle volheid Gods”*. Paulus moest als het ware uit de tijd getrokken worden, om daarna aan zijn taak te kunnen beginnen. Wie ondergedompeld wordt door het Woord, gaat niet onder in de tijd.

7. Kleuren

Inleiding

De kleuren in de tempel hebben een bijzondere betekenis.

Rood, paars en blauw waren aanwezig in de tabernakel en de tempel, samen met wit, de kleur van reinheid en heiligheid.

Rood

Dit is de kleur van de aarde .Adam en Edom is rood, zijn verwant . Adam is uit de aarde genomen.

Paars

Dit is de kleur als je rood mengt met blauw. Het aardse met het hemelse. Bijvoorbeeld Jezus toen Hij zijn hemelse plek verliet en op aarde kwam. Het is ook de kleur van het lijden. Wij komen bij God door lijden heen.

Blauw

Dit is de kleur van het hemelse en van God.

De poort ,in de voorhof die dus Jezus typeert, heeft een linnen bedekking van 20 el breed en 10 el hoog, in de kleuren:

- Hemelsblauw: beeld van Jezus als Zoon van God
- Wit: beeld van Jezus als reine Zoon des mensen
- Purper: beeld van Jezus als Koning
- Scharlaken (rood): beeld van Jezus als Lam en Knecht van God

Deze 4 kleuren vertellen ons van de vier kwaliteiten van Jezus.

8. Geuren

Inleiding

Onze neus is een belangrijk zintuig. Via het zeebeen staat onze neus in direct contact met onze hersenen. Hierdoor hebben geuren en met name de geuren van etherische oliën een directe invloed op ons lichaam en onze ziel.

Ze kunnen je rustig maken, ze kunnen je concentratie verbeteren, je vrolijk maken of een goed gevoel geven. Ze beïnvloeden de hormonen in je lichaam die op hun beurt allerlei processen in het lichaam beïnvloeden.

Het feit dat we een stoffelijk lichaam hebben bewijst dat er ook een geestelijk lichaam is. We behandelen nu de geestelijke betekenis van de geuren die in Hooglied 4 vers 4 voorkomen, en die stuk voor stuk een diepe geestelijke betekenis hebben. Ze vertellen net als bijvoorbeeld de symbolen in de tempel , hoe wij dichterbij God komen.

Het is de weg van de Heiligmaking door de Heilige Geest.

Henna

Rood van kleur. Heeft te maken met ons aardse bestaan, teken van overgave. Dit doet een bruid in het Midden-Oosten op de handen als teken van overgave aan haar a.s. man

Voor ons heeft dit de betekenis van je eigen 'ik' afleggen en je leven aan Christus geven.

Nardus

Ook wel Jatamansi genoemd, familie van de valeriaan. Zeer kostbare olie voor het zalven van koningen en hooggeplaatsten. Het Hebreeuwse woord betekent ook licht en deur. Het groeit op hoge plaatsen op rotsen. De bloemen zijn violet, de 7^e kleur in de regenboog. Dit wijst allemaal naar het hemelse. De wortels zijn behaard: dit duidt op kracht (vgl. Ezaü en Simson). Hooglied 1:12 *Nu mijn koning op zijn rustbed ligt, geurt mijn nardus zoet.* Het is een koningsolie. Jezus werd gezalfd met Nardus. Hij is Koning, het Licht en de Deur! Nardus kalmeert tijdens zware mentale strijd. Jezus werd ermee gezalfd voor zijn sterven aan het kruis. Het geeft visie om verder te kijken in geestelijke strijd.

Mirre

De olie wordt gewonnen door insnijdingen in de stam, waarbij druppelvormige gele hars tevoorschijn komt. Evenals Wierook werd en wordt Mirre veel toegepast bij gebed en meditatie. Mirre geeft helderheid, inzicht, innerlijke rust. Mirre staat voor bitterheid (vgl. Mara), tranen, lijden, afsterven aan jezelf (denk bijvoorbeeld aan de mirreberg in Hooglied 4:6) en de beproeving of verdrukking (denk aan grote verdrukking en de benauwdheid van Jacob). Jezus kreeg dit als geboortegeschenk (symbool voor zijn lijden).

Saffraan

Gemaakt van meeldraden en stampertjes van krokussen. De saffraan heeft 3 stampertjes en 3 meeldraden. Dit heeft betrekking op de 3^e bedeling in de bijbel die begon met de belofte aan Abraham. Gele vloeistof = 3e kleur v.d. regenboog. Dit heeft ook te maken met de opstanding uit de dood op de 3^e dag. De opstanding van Christus was op de 8^e dag. De bloemen bloeien dan ook precies 8 dagen. Ze bloeien in het najaar: geestelijke opstanding van Israël op grote verzoendag, een najaarsfeest (Hos 6:2). De olie is zeer geneeskrachtig en pijnstillend. Voor ons: Belofte van wedergeboorte en overwinning op de dood.

Kalmoes

Kalmoes is een wortelstok of riet. De rietstok in de bijbel wordt gebruikt bij het meten van bijv. de tempel. God meet met Zijn eigen maatstaf van gerechtigheid en echtheid en waarheid. Zo mogen wij onszelf ook meten en onszelf leren zien door de ogen van de Vader. Je hoeft je niet anders voor te doen dan je bent, het masker mag af. Het heeft ook te maken van de overvloedige zegen van God. Zijn beker loopt over.

Kaneel

Kaneelolie wordt gewonnen door stoomdestillatie van de twijgen met bladeren of van de schors van de kaneelboom.

De **bladolie** is geel/bruin van kleur met een warm, kruidig aroma.

De **schorsolie** is lichtbruin met een zoete kaneelgeur.

Kaneel heeft een verzachtende werking op "harde" mensen. Het is het vaderhart van God. Het laat het hart smelten door verwarmende geur. In de tempel werd altijd kaneelolie gebrand. Het heeft een huiselijke geur, denk aan oma's appeltaart.

Wierook

Ook wel boswelïa of olibanum genoemd. Het is de hars van de wierookboom. Witte of lichtgele olie, rustgevend en antiseptisch. Zuiverend en verhelderend zowel op atmosfeer, lichaam als geest. Staat voor aanbidding en intieme omgang met God. Het stelt de geest open om te ontvangen. Jezus kreeg dit ook als geboortegeschenk.

Ontspannend bij spierverhardingen en geestelijke verharding in het algemeen. Heeft niet alleen een versterkende en verwarmende werking bij kou (lage temperaturen), maar ook bij innerlijke kilte. Wierook is de geur van de tempel van God en Gods heiligheid. Een verwarmende olie die spreekt van genegenheid en het vaderhart van God.

Aloë

De aloë is zeer geneeskrachtig. Een zichzelf genezende plant, van binnen en van buiten: staat voor nieuw leven, opstanding.

Het plantensap kan worden gebruikt als wondmiddel en tegen zonnebrand. Regeneratiemiddel in cosmetica.

De winning vindt plaats door de bladeren af te snijden en het hieruit druppelende sap te verzamelen en in de lucht te laten drogen.

Staat voor onsterfelijkheid, intimiteit met God, onze eindbestemming.

Joh 19:39 *Nikodemus, die destijds 's nachts naar Jezus toe gegaan was, kwam ook; hij had een mengsel van mirre en aloë.*

De aloë staat symbool voor lijden en opstanding.

Lelie

Verschillende lelieachtige bloemen die o.a. veel groeien in de dalen van Galilea. Het woord wat wordt gebruikt is hetzelfde als Suzan of Suza, het betekent bruidstad. Doorschijnende witte en delicate bloemen.

*Matt 6:28 En wat zijt gij bezorgd over kleding? Let op de **leliën des velds**, hoe zij groeien: zij arbeiden niet en spinnen niet; en Ik zeg u, dat zelfs Salomo in al zijn heerlijkheid niet bekleed was als een van deze. Indien nu God het gras des velds, dat er heden is en morgen in de oven geworpen wordt, zó bekleedt, zal Hij u niet veel meer kleden, kleingelovigen?*

9. Waterdoop en vuurdoop

Een individuele gelovige en ook de hele aarde zullen zowel een waterdoop als een vuurdoop ontvangen. Dit heeft God besloten in Zijn plan.

Wat dit voor de aarde betekent zien we allereerst bij de zondvloed. De eerste keer dat God specifiek zegt dat Hij een formeel verbond opmaakt is bij Noach in Genesis 9.

We lezen in de verzen 8–17: Ook zei God tegen Noach en zijn zonen: ‘Hierbij sluit ik een verbond met jullie en met je nakomelingen, en met alle levende wezens die bij jullie zijn: vogels, vee en wilde dieren, met alles wat uit de ark is gekomen, alle dieren op aarde. Deze belofte doe ik jullie: nooit weer zal alles wat leeft door het water van een vloed worden uitgeroeid, nooit weer zal er een zondvloed komen om de aarde te vernietigen. En dit,’ zei God, ‘zal voor alle komende generaties het teken zijn van het verbond tussen mij en jullie en alle levende wezens bij jullie: ik plaats mijn boog in de wolken; die zal het teken zijn van het verbond tussen mij en de aarde. Wanneer ik wolken samendrijf boven de aarde en in die wolken de boog zichtbaar wordt, zal ik denken aan mijn verbond met jullie en met al wat leeft, en nooit weer zal het water aanzwellen tot een vloed die alles en iedereen vernietigt. Als ik de boog in de wolken zie verschijnen, zal ik denken aan het eeuwigdurende verbond tussen God en al wat op aarde leeft. Dit,’ zei God tegen Noach, ‘is het teken van het verbond dat ik met alle levende wezens op aarde gesloten heb.’

Dit verbond duurt ver voorbij Noach en zijn nakomelingen. Het was een verbond dat God maakte met elk levend wezen dat op aarde leeft. De aard van dit verbond wordt vaak verkeerd geïnterpreteerd. Velen leren dat God alleen beloofde om de aarde nooit meer te vernietigen MET WATER. Ze zeggen dat dit een uitvlucht is voor God, zodat Hij simpelweg de volgende keer de aarde kan vernietigen MET VUUR. Dit ontkracht de aard van het verbond.

De intentie van God was de belofte van herstel voor iedereen (allen). Het was geen manier om een bepaalde vernietigingswijze uit te sluiten. De vloed vernietigde ‘al het vlees’ in de tijd van Noach; het komende vuur zal opnieuw al het vlees vernietigen – maar deze keer zal ‘het vlees’ vernietigd worden om de mens te redden. Het fysieke vlees werd de eerste keer vernietigd door water; maar de **werken** van het vlees zullen de tweede keer worden vernietigd door het vuur. Net zoals de doop met water ons vlees wast, zorgt de doop met vuur ervoor dat ons hart en onze geest gereinigd worden. Beide vormen van doop zuiveren en reinigen, alleen gebeurt dit op verschillende niveaus. Het verbond in Genesis 9:10 is opgesteld met de volgende vier specifiek gecategoriseerde levende wezens:

1. Noach en zijn zonen
2. Het gevogelte
3. Het vee
4. De dieren op de aarde

De vier categorieën van levende wezens vertegenwoordigen symbolisch ‘al het vlees’. De koning van het gevogelte is de adelaar; de koning van het vee is de os (stier), de koning van de dieren is de leeuw; en de mens is de overkoepelende koning op aarde. Hij heeft heerschappij gekregen in Genesis 1:26–28. Dit zijn de vier levende wezens rond de troon van God in Openbaringen 4:6 en 7. Dit zijn eveneens de vier beesten die afgebeeld staan op de vlaggen van de vier heersende stammen van Israël.

Tijdens de woestijnreis, in het kamp van Israël, bevonden de vier leidinggevende stammen zich rond de tabernakel (loofhut) van God, elk aan één zijde van de tabernakel.

- Aan de ZUIDKANT de stam Ruben met de vlag van de **mens**.

- Aan de NOORDKANT de stam Dan met de vlag van de **adelaar** (die een slang droeg).
- Aan de OOSTKANT de stam Juda met de vlag van een **leeuw**.
- En aan de WESTKANT de stam Efraïm met de vlag van een **stier**.

Bronnen

Bij de samenstelling van deze studie heb ik verschillende bronnen gebruikt.

Hier een lijst van boeken en websites die je kunt gebruiken als je meer wilt studeren:

<http://www.wereldgeschiedenis.com/waarom-deze-site>

<http://www.peterstevens.nl/>

<http://elshaddaiministries.us/>

<http://www.epafra.net/>

<http://www.bijbelstudie.net/bijbelstudie/categories/jodendom/feesten-en-gebruiken/>

<http://bereastudies.nl/wp-content/uploads/2011/10/Het-Jubeljaar-van-de-Schepping.pdf>

http://tempelvangod.punt.nl/index.php?r=1&id=526468&tbl_archief=0#526468

<http://www.studiehuisreshiet.nl/>